

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η. 680

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής κ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 21 Ιουλίου 1930

Ο έκφωνηθείς λόγος παρά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως και Πωγωνιανής Ι. Βασιλείου, κατά την έορτήν της Έκατονταετηρίδος εις τό Ίστορικόν Δελβινάκιον τής 6 Ιουλίου 1930

Ευσεβής και έρτίμων Έκκλησίασμα,

Η του Έλληνικού Έθνους μνημειώδης εξέγερσις κατά του τουρκικού ζυγού είναι μία έποποιία μεγαλειώδης, θαυμασθεύσα καθ' άσπασαν την ύψηλιον, συγερήσαντος του Τιμίου Σταυρούεκέινου, του δροσησαμένου νίκας προς τον Ίσαπόστολον Μέγαν Κωνσταντίνον, την περιαιστεράν ταύτην του Χριστιανισμού. Ο ήρωϊσμός των άθανάτων αγωνιστών της Παλιγγενεσίας εξιστορήθη ού μόνον υπό των ημετέρων Ίστορικών, Τρικούκη, Διονυσίου, Σουρμελή, Φιλήμονος, του Μεγάλου Οικονόμου, Μαυροκορδάτου, Αραβαντινού, Σούτσου, Παπαρηγοπούλου, Γούδα, Ύψηλάντη, Καλεύρα, Κρόμου, Σπυρίδωνος, Λάμπρου, Ραγκοβή, Καραλίδου, Κανδηλώρου και άλλων, αλλά και ξένων, Βύρωνος, Πουκεβίλε, Μύλερ, Γόρδων, Βανιάλ, Δε Μπασσιέρ Λουίς Άντρι και έτέρων.

Η Έκατονταετηρίς της άθανάτου γιγαντομαχίας του ήνωμένου Έθνους του ξεγερωθέντος κατά του Γερών Σενιόρ, όν έτρεμον Ισχυρά Δυνάμεις γεραίρται σήμερον και υπό των ξένων Δυνάμεων έκδη'ουσών ούτω την αγαλλίασιν αυτών επί τή άνατινάσει της συγερής τυραννίας της τήν πλήμυραν ύπελόγιζομένη δε της συγχρόνου Τουρκίας έξαιρουμένη. Έπρεπε ήδη να έχω στεντορία φωνήν δπως άκουσθή πέρα του Ιερωτάτου τουτου χώρου, έπρεπε να έχω κίλαμον δ'εσυρραφον, ίνα σκιαγραφήσω τό ήρωϊκά τρώπακα, ίνα υψωσαν οι μεγάλοι πρόγονοι ήμϊων κατά τε γήν και θάλασσαν. Χρειάζεται ή λύρα του Όρφείου να ύμνηση τό μεγαλειον τουτου, ώς και αι σύντροφοι του Μουσηγέτου Απολλωνος, οι οικουσαι τον Όλυμπον, Πιερίαν, Ελικώνα και τον Παρνασσόν.

(Χαίρετε, Ιερομόναχοις Άγιε Γρηγόριε Πατριάρχα) και ό όσιος σίν σοι Κλήριος. Χαίρετε, Φιλικοι και πάντες οι πρό της Έθνικής Παλιγγενεσίας άγματολοι και Κλέφτες, οι προπαρκοκεύσαντες τον άγώνα γραφίδι, σιδήρφ και αίματι. Χαίρετε πρωτοπόροι και αγωνισται ών τα δ'νόματα άληθανάτησαν ή νεωτέρα Μούσα δ'ά του Σλωμοϋ, Ζαλοκώστα, Βαλαωρίτου, Παράσχου, Κρουσιάλη.

Τι δέ να είπω, και περί των ήρώων της κομποπόλεως ταύτης και ύπερ ών συνήλθον σήμερον αγαλλομένως ίνα τιμήσωμεν την μνήμη αυτών, και ούτοι μετά τους Σουλιώτας, Παργείους και Χορμοβίτας, εφέλικυσαν την προσηχνη

του Έλληνισμού, δια τους άγώνας αυτών κατά του τυράννου Άλη-πασια Τεπελενλή, ές ών τινές, εκπατρισθέντες εις Ρωσσίαν και Ρουμανίαν, ανέδειξαν έαυτούς, την Πατρίδα καί τό Έθνος, διατιθέμενοι τον ιδρώτα έαυτών ύπερ του Έλληνικού Στόλου, ώς ό άοίδιμος Ν. Νικόπουλος και Ίλιολοι.

Σήμερον συνεκεντρώθηεν ενταύθα ίνα εν ταύτῳ τήν μνήμην γεραίρωμεν του άριγνώτου Δελβινάκιου άοιδίμου Γεωργίου Γαζή, ήρωϊκατάτου και λογιστάτου, διαπρέψαντος ώς χιλιάρχου κατά τον Ιστορικόν Κανδηλώρον, του ένδόξου Στρατάρχου Γεωργίου Καραϊσκάκη και Γραμματέως της εν Τροιζήνι πρώτης Έθνοσυνελεύσεως.

Ολ ήτο δέ μεγάλη παράλειψις, εάν δέν έποιούμεθα μνηάν και του άειμνήστου Κωνσταντίνου Ηροκλέους Βασιίδου, του Ιατροφιλοσόφου, ούτως ό πατήρ ήν εκ του ήρωϊσμού Δελβινάκιου, ή δέ μήτηρ εκ της όμορου και ευήλιου κομποπόλεως Βήσσανης, διότι, ώς γνωστόν, ούτος επί τουρκοκρατίας ήν ιδρυτής Συλλόγων Εδεργετικών, Εκπαιδευτικών ύπερ του φαιτισμού Ηπείρου, Μακεδονίας, Θράκης και Μικράς Ασίας, δια των άοιδίμων μεγάλων εδεργετών Χρηστάκη εφέντη Ζωγράφου, Ζαππών και Γεωργίου Ζαργαφ.

Ύπερ των ήρώων τούτων και φωτεινών αστέρων του Έθνους, αγάλλεται τό Έθνος, καυχάται ή Πατρίς, σεμνύνεται ή Έκκλησία, εν τώς κλόπις της όπ'ας ώς δρυς ώς έλαται καλλικαρποι ύψώθησαν εν καιροίς ούτοι.

Προς τιμήν πάντων τούτων προφρόνως συνήλθον ό Ύπουργός και Γενικός Διοικητής Ηπείρου, Στρατηγός, Βολευται, αντιπρόσωπος της εν Αθήναις Κεντρικής Έπιτροπής Έκατονταετηρίδος, Αντιπρόσωπος Τουρισμού Έλλάδος, και πών επίλεκτοι φιλόμουσον και φιλογενές εκ της Ηπείρου και Ελλάδος, ίνα εν εδερχόντως παραστήσωμεν εις την στέφην των μοκρίων έκείνων άνδρών ήρώων και ύδερστών, δάφνας και άνθεοι της ευήλιου ταύτης κομποπόλεως.

Επί π'ασιν, ευχόμενοι δπως τό κλεινόν Έλληνικόν Έθνος πάντοτε ήνωμένον χάρηι Θεου και αθής βαδίση, ύψέποτε δεήσει, εις την οδόν του νόστου, της τιμής, της δόξης, του καθήκοντος, δεδμεθα εκ ψυχής του Παναγίδου Θεου, ίνα τάς ψυχάς των ύπερ πίσσεως και Πατριδας αγωνισαμένων και ένδόξως πεσόντων τάξη εν χώρα ζώντων. Αμήν.

Ο Λόγος του Ιατρού κ. Γεωργίου Δήμα, κατά τον πανηγυρισμόν της Έκατονταετηρίδος εν Συρράκῳ (29 Ιουνίου 1930) πρό της μαρμαρίνης προτομής του Ιωάννου Κωλέττη

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ο Ιωάννης Κωλέττης, υίός του Νικολέτου Δημόου, προκο του και προσετώτος Συρράκου, εγενήθη εις ταύτην την οικίαν, της όπ'ίας είναι καταφανήτα έρεπία εκ της καταστροφής του 1821, έδω είδε τό πρώτον φώς της ήμέρας.

Τά πρώτα παιδικά του έτη διήλθεν εν ταύτῃ, κατόπιν άπεστάλη εις Ιωάννινα προς πληροτέραν μόρφωσιν. Συμπλήρωσας και εκει τάς σπουδάς του μετέβη εις Πίζαν της Ιταλίας προς σπουδήν της Ιατρικής. Αλλ' ό θερμοάιμος και φιλελεύθερος Έλληνας και νεαρός Ασκληπιάδης, προς την μελέτην της Ιατρικής, έμελέα και ώνειροπόλει την Έλληνικήν άπελευθέρωσιν εκ του ζυγού, την έμπνευσθεϊσαν υπό του πρωτο

μάρτυρος Ρήγα Φεραίου, και κατελθόν εις Ιωάννινα, προς τά εφόδια της Ιατρικής συναπέκομις και τό επαναστατικόν του β' βλίον, την «Νομαρχίαν», ήτοι λόγους έλευθερίας. Είς τά Ιωάννινα προσελήφθη ως Ιατρός του Μουχάρ-πασια, υίου του Άλη-πασια, και ως τοιοϋτος διετέλεσε μέχρι του 1821, ως θεράπων Ιατρός του τυράννου, αλλά και ύπονομεύς του θρόνου του, διότι εις την Σχολήν ταύτην ούδέν άλλο ώνειροπόλει μετά των άλλων Καπεταναράων ει μή τον τρόπον της Έλληνικής Παλιγγενεσίας.

Τό 1821, όπότε ό μὲν Άλη-πασιας έπολιορκείτο εις Ιωάννινα υπό του Χουρσούτ-πασια, ή δέ Έλλάς σύσσωμος εχηγήθη προς άποτίναξιν του τυραννικού ζυ

“Ενεκα των παρεισφουράντων τυπογραφικών τινων λαθών, αναδημοσιεύομεν τά κάτωθι έπιγράμματα τών άναθηματικών πλακών του Δελβινάκιου:

Είς

Αοίδιμον Ίατροφιλόσοφον Κωνσταντίνον Ηροκλέα Βασιάδην Δελβινάκιωτην

“Ω ξένε ού κεύθει πάτηρ ήδε Ίατρον Βασιάδην Ηροκλήν κεύθει τόνδε πάτηρ κρείων κήρ Κωνσταντίνου Μουσών μύστου πρόφρονος έν κραδίη Έθνους κυδίμοιο πέλει.

Είς

Αοίδιμον Γεώργιον Γαζήν Δελβινάκιωτην

“Ω τί Γεώργιε, δε κέκλησαι Γαζή; εί σύ καύχη ευάδρου Δελβινάκιου και γάρ έν άγλαεί ήδε άγαν κλεινή Τροιζήνι έδρασας κατά την κυδίμοιο μάλα Έθνους ήμετέροιο άνάστασιν άνθ' ών χάριμα ό παν' έσργας τί, Έθνος νυνι όσδεις Πάτρης σής στέφανον τόνδ' άνθετο χαίρον κρατι σῷ. Σοι άναξ δέ Θεός Ύψι άθλον δώη.

Ο Δρυϊνουπόλεως και Πωγωνιανής Βασιλείος

γού, ό Κωλέττης, συνεννοηθείς εις Ιωάννινα μετά των Σουλιωτών, και των όπλαρχηγών Στουρνάρα, Γώγου, Δημάκη, Κουτελίδα και λοιπών προς γενικήν εξέγερσιν της Ηπείρου, και μεταμφιεσθείς ήλθεν, νύκτωρ εις Συρράκον προς έξ γερσιν των συμπατριωτών του. Οί Συρρακιώται, προειδοποιημένοι και διαπνεόμενοι υπό του πόθου της έλευθερίας, εκολέμησαν τότε γενναϊότατα και θ' άνθίσταντο, αν δέν επήρχετο καθυστέρησις των λοιπών καπεταναράων και αν μη προδοσία άτιμων επαλιτών εκ των περιχώρων δέν ώδήγει τους Τούρκους εκ των τόπων αυτών. Μετά δύο μάχας εις Πάνω και Κάτω πόλεμον, δουραρειοτελεφονεύθησαν, έδόθη και ρός εις τά άμαχα πλήθη, τα γυναικόκοιτα, να άνοχηρήσωσι και καταφύγωσι, εις τό Αδρι των Τσουμέρκων, θείσιν προσετη μειωμένην, ώς ειπείν υπό του διεσθόντος έντεϋθεν και κηρύξαντος εκει του Έθναποστόλου Αγίου Κοσμά, οστις, ώς λέγεται, προεφήτευσε και τό μεγαλειον του Κωλέττη.

Κατεστράφη τό Συρράκον, δέν απέμεινε λίθος επί λίθου, δεηράπησαν τά άπό τόσων έτών συσσωρευθέντα πλούτη των, μετά τόσων κόπων και μόχθων και τά τά των Ιωαννίνων, οι όποιοι δ' ασφάλισαν τά είχον μεταφέρει έδω, άλλ' οι Συρρακιώται, άπάτριδες και άστεγοι πλέον, δέν άπεθεαρρόνησαν, πλήρεις δε πολεμικού μένου, άφου εχησφάλισαν τάς οικογενίας των, έτρεξαν εις τό καθήκον των και υπό διαφόρους καπεταναράους έδρασαν εις πολλάς μάχας και δῆ εις τό άθανάτον Μεσολόγγι, όπου ό Γούδας Παλλάς, πρωτοπαλληγανον του Μάρκου Μπότσαρη, και έν άλλοις ό Τυρταός και πατριδολάτρης ποιητής μας Γεώργιος Ζαλοκώστας. Ο Κωλέττης ποδ κατέφυγε, ποδ άπεκρέθη; Δέν άπεκρέθη, δέν ώρρόδησεν, άλλ' ώς ό Μιλτιάδης και συνάμα Θεμιστοκλής, ώδούμενος υπό του Δαιμονίου του, παρηκολούθει τά πάντα, ήτο πανταχού παρών καθ' όλον τον έπταετή άγώνα.

(Ακολουθεί)

Τά εγκαίνια άποπερατώσεως της άμαξιτής οδου Γεροπλατάνου

Τήν 22αν Ιουνίου έτελέσθησαν εγκαίνια της άποπερατώσεως της άμαξιτής οδου Γεροπλατάνου μετά πάσης έπισημότητος. Περί ώραν 3 μ. μ. άπαντες οι κάτοικοι της κοινότητος συνεκεντρώθησαν εις

την ένωσιν της Κοινοτικής άμαξιτής οδου μετά της δημοσίας τοιαύτης και άνεμένον έναγωνίως τό αυτοκίνητον του κ. Γενικού Διοικητού. Και πραγματικώς μετά ήμίσειαν ώραν άφικνεϊται τό αυτοκίνητον, επί του όποιου επέβαινον ό κ. Γενικός Διοικητής, ό κ. Γενικός Έπιθεωρητής της Μέσης Εκπαιδευσεως, ό κ. Έπιθεωρητής Δημοτικών Σχολείων Πωγωνίου και ό Σχολικός Αρχιτέκτων,

Μόλις έφάνη μακρόθεν έρχόμενον τό αυτοκίνητον, ήρχισαν αι ζητωκραυγαί υπό του πλήθους, αιτινες έχηκολούθησαν μέχρις ότου έσταμάτησαν εις τό μέρος όπου ύπήρχε ή έτοιμασία διατόν άγιασμόν. Αφου κατήλθον του αυτοκινήτου τους ύπεβήθησαν ό πρόεδρος μετά του Κοινοτικού Συμβουλίου, ό Έφημέριος και οι δημοδιδάσκαλοι Γεώργιος Λέτσιος και Αχιλλεύς Μούκας. Ηόξατο άμέσως ή τέλεισις του άγιασμού, μετά τό τέλος του όποιου, ό δημοδιδάσκαλος Γεώργιος Λέτσιος, δια συντόμου λόγου, προσεφώνησε τους μεγάλους επισκέπτας, με τό ώς ευ' παρόστητε» και έξέθεσε την ιστορίαν της Κοινότητος, την όποιαν μετά προσοχής ήρωδόντο και τόσην έντύπασιν προέξηνσαν ώστε έφαινοντο πραγματικώς συγκεκμημένοι, εν τῳ λόγω του έντόνως διεή εθνηρία και ή πρόοδος ενός τόπου εξαρτάται από την συγκοινωνίαν, πράγμα τό όποιον έχουσιν άντιληφθή, όλοι και βλέπομεν τάς Κοινότητας να άμιλλώνται μεταξύ των εις συγκοινωνιακά έργα. Δέν παρέλειψε δέ ό κ. Λέτσιος να τονίση πόσα πράγματα μοπορουν αι Κοινότητες να κάμουν, δια προσωπικής εργασίας, φέρον ως παράδειγμα την Κοινότητά μας, ήτις δια προσωπικής εργασίας ίδρυσε τό λαμπρόν σχολείον της, περιετόχησε την αύλήν του, επιδιώρθωσε διαφόρους βατού; όδο; και τελευταίως, έντός έλαχίστου χρονικού διαστήματος, κατεσκεύασε την άμαξιτήν οδόν της. Κατόπιν όμιλήσεν ό κ. Γενικός Διοικητής, οστις έξέφρασε την ευαρέσκειάν του προς την Κοινότητα δια τά εκτελεσθέντα έργα της, υποσχεθείς έν τέλει διε θά δώση ένα ώρισμένον ποσόν δια την ταχύτεραν άποπερατώσιν των ύπελειπομένων τεχνικών έργων της οδου. Τό πέρας του λόγου του εκάλυφθη υπό των ζητωκραυγών του πλήθους, τό όποιον έψαλλεν άπόχαράν, εφώναζε Ζήτω ό Ύπουργός μας... Ζήτω ό και Γενικός Διοικητής μας... Είτα έλαβε τον λόγον ό κ. Γενικός Έπιθεωρητής, έξέφρασε τά διάφορα έργα της Κοινότητος, άτι να έγινοντο δια προσωπικής εργασίας, ειπόν μάλιστα ότι εις την Κοινότητα ταύτην αξίζει περισσότερος έπαινος, διότι τά πάντα έτετέλεσε δια προσωπικής εργασίας, άνευ άλλης συνδρομής. Κατόπιν έπιβάντες του αυτοκινήτου προύχθησαν προς τό χωρίον σιγά σιγά, ζητωκραυγα

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
 ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡ. Σ
 Έκδομένη
 Έν Ίωαννίνοις
 ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
 Έτησία Συνδρομή
 Έσωτερικού Δρ. 75
 Έξωτερικού Δρ. 75
 Αμερικης Δολ. 7

ζόμενοι υπό του πλήθους, Ισαμένου εν-
 δειν και ένθεν της οδοῦ, τὸ ὅποιον ἔστα-
 μάτησεν εἰς τὰ πρόθια τοῦ χωρίου. Εἴ-
 τα κατελθόντες διήλθον τὴν κεντρικήν, ὀ-
 δὸν περὶ καὶ ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὴν εἰ-
 κίαν τῶν Ἀστωαίων, ὅπ. π. προσεφέρθη-
 σαν διάφορα ἀναψυκτικά καὶ ἄραιο μέλι
 ἔκ τοῦ μελισσοκομείου τῶν, τοῦ ὁποῦο
 πραγματικῶς ἐθαύμασαν τὴν γαίαν.
 Μετὰ δὲ ἄλλοιον περιήγουν παραμονὴν ἀνεχώ-
 ρησαν δι' Ἰωάννινα, ἐπεμφθησόμενοι ὑπὸ
 τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν ἰδίῳ, ζητω-
 κραυγάζουσιν. Νὰ μὰς ζήσῃς Ὑπουργ-
 γέ.. νὰ μὰς ζήσῃ; χρόνια πολλά. Ἄλλοι
 ἐφώνησαν: «Ὡ.. καλή.. Ὡρα καλή.. Ζή-
 τωσώ..» Ὁ δὲ κ. Γενικὸς Διοικητὴς
 μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ μᾶς ἀπαιτήσεων
 συγκεινημένοι ἔκ τοῦ ἀντικινήτου, τὸ ὅ-
 ποιον προχωροῦσε σιγῇ, σιγῇ, μέχρις ὅ-
 του κρούσῃτε ὀπισθεν τοῦ λόφου.
 Ἡμεῖς δὲ ἐπ' ἀρτίῳ εἰς τὸ χωρίον
 κατεβουσιασμένοι διὰ τὸ ἐκτελεσθῆναι τοῦ
 το μᾶς ἔργου, τὸ ὅποιον ἔδωκε ἀφορ-
 μὴν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κοινότητα μὲς ἑ-
 νας φιλόστοργος πατέρας, ὁ Ὑπουργὸς
 Γενικὸς Διοικητὴς μᾶς. Κατόπιν ἤρχισα-
 μεν τὴν διασκέδασιν μέχρι βαθείας νυ-
 κτός. Οὕτω διήλθον τὴν ἀμαρτωλὴν οἴον
 ἡμεῖς, ἡ ὁποία θέλει μείνει ἱστορικῇ.
 Δ. Κ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

**Κατὰ Διαβόλου συνέργειαν καὶ ἀβλεψί-
 νου τοῦ στοιχειοθέτου τῆς «Ελευθερίας»**
 ὁ γὰρ Γαίννη, ἡ σημεῖωσίς μὲς εἰς τὸ φύλλον
 ἀποκρίσεως τῆς «Ελευθερίας»
 ἡμεῖς περὶ τοῦ μαρτυρῶν, ἀνήκοντες εἰς
 κάποιον δύσκαλον, παρενεβίθη μετ' ἐν-
 ἑ ἡ τοῦ τελευταίου τῶν στίχων τοῦ ἀρχαί-
 οῦ ἐπιγράμματος εἰς τὸν Γεώργιον Γα-
 νινῆ, ἡ Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Δου-
 βουλῶς καὶ Παγωνιανῆς Κου Κο-
 νσταντίνου, καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ πα-
 ροῦσα ἡμεῖς ἀνεφάρτετο ἀσέβης εἰς τὴν
 Α. Σ. Χρὶν ἀρεσῶς αἰσῆς παρρηγήσῃ
 ἡμεῖς ἀναησυχασόμεν τὰ δύο ἐπιγράμμα-
 τὰ ἡ Α. Σ. εἰς ἄλλην στίχην, καὶ τὸ

παραλειφθῆναι δίστιχον. Ἰδὸν αὐτό:
 «Κ' ἂν τὰ ντεβέβια τούρκισιν καὶ
 (τὸ Ντοβλέτι πάει,
 «Τὸ Δεβ. νάκι ζωντανὸ ποιᾶδες δὲν
 (ψηφάει»
 Τὶ θέλει νὰ εἰπῇ τὸ μαρτυρῶν αὐτό,
 Σεισιμωσία, τὸ ὅποιον μολύνει τὴν τι-
 μοσύνην ἀναθηματικὴν πλάκην τῶν ἡ-
 σάων τοῦ Δελβινικίου; Πασακαλοῦμεν
 Σ βλοσιώτα, νὰ διατάξῃς νὰ οὐρασιῶν
 αὐτοὶ οἱ δύο μαρτοὶ στίχοι, διότι ἀπο-
 τελοῦν βιβλήσιον.

Κατόπιν πολυμήνου περιπέτειας, περα-
 τωθείσης τῆς δικογραφίας, ἐξεδόθη καὶ
 ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ βούλευμα διὰ τὴν
 γνωστὴν ὑπόθεσιν τῶν καταχρήσεων τοῦ
 Λόφου Ἰωαννίνων.
 Διὰ τοῦ βουλευμάτων παραπέμπεται
 εἰς δίκην ἐπὶ καταχρήσει ὁ πρῶτος ταμί-
 ας τοῦ Δήμου Νταύφης, τοῦ τῆς Δη-
 μάρχου κ. Πυρραῖλλα καὶ τῶν μελῶν
 τῆς τῆς δημοκριτικῆς Ἐπιτροπῆς κρι-
 θεύτων τελεῖται ἀνευδύνων καὶ ἀπαλα-
 χθέντων πάσης κατηγορίας.

Διεγράψαμεν ἔκ τοῦ καταλόγου τῶν συν-
 δρομητῶν μᾶς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀφιλοτί-
 μους ἐκ Τσομανιά, Πόβλας, κλ. Κωνστ.
 Ντοῦτσιν, Θεόδ. Μπουκαῖην, Στ Ἰβρον
 Δ. Φῶνον, Χρῆστον Μλίτιον, Γεση.
 Μαλδύμη, Ἄθαν Κέντιο, Κωνσταντ.
 Πάντιν καὶ τινὲς ἄλλους, ὁφειλοτάς μᾶς
 ἔκ συνδρομῶν περὶ τὰ ἑκατόν ἴκσοι καὶ
 πλέον δολλάρια καὶ ἀρτηδέκτος νὰ πλη-
 ρώσῃν!

Ἄντιν προσεχῶς θὰ προελθῶσιν ἔκ τῆς
 στήλης ταύτης καὶ ἄλλων ἀφιλοτίμων ὀνό-
 ματα, ἀρτηθέντων νὰ πληρώσῃν τὴν
 συνδρομὴν τῶν.
 Τοὺς ἀπκαλοῦμεν δὲ ἀφιλοτίμους, δι-
 ὅτι, ἀπὶ νὰ συνδρομῶσιν ἑὰ σὺλλιν,
 τὸ ὅποιον ἐλάμβανον τακτικῶς ἐπὶ πέντε
 καὶ ἑξ ἑτη, μὰ; ἐπεξένησαν ζήτησαν εἰς
 λυκὸν χαρτὶ καὶ ταχυδρομικῶ (πρὸς 80
 λεπτά το φύλλον) τριῶν καὶ ἐπέκεινα χι-
 λιῶδων δραχμῶν! Δὲν θέλουσιν φτώσιμον
 κατὰ πρόσωπον; Ποῖος τοῦ; ἡ ἀγκυλ
 νὰ λαμβάνουν ἐφημερίδα, τὴν ὅταν
 δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ πληρώσῃν;

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κων Ἀναστάσιον Γάικα Ρουστέρ Ἀ-
 μερικῆς. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ὑποχρέωσιν
 νὰ ὑποβαλλώμεθα εἰς κόπους καὶ ὀπο-
 χρεώσεις, χάριν ἀνθρώπων, ποῦ ἐπέστρε-
 ψαν τὴν «Ελευθερίαν» εἰς ἔδει, δ ἂ
 π λουὲς λόγους νὰ τὴν ὑλοποιήσῃσιν πᾶ-
 σῃ δυνάμει.
 «Τυχαῖον Φίλον» κ. Κωνστ. Πάνον
 Σχοῦβ-πορτ Λουζιάνος τῆς Ἀμερικῆς.
 Ἐπειδὴ μοῦ γράφετε ὅτι εἰς τὸ μέ-
 λον θὰ γένετε συνδρομητὴς τῆς «Ελευ-
 θερίας», εἰς ἀπαντῶν ἡ ἐγὼ εἰς κ' ἐγὼ
 εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐκτελέσω ἐκεῖνο, τὸ
 ὅποιον μοῦ γράφετε.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις
 —Ἀθρῖον ἀφικνείται ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ
 τοῦδρι διορισθῆ. τος Γενικοῦ Γραμματέως,
 ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἠπειροῦ κ' Ἀχ. Καλεῦ-
 ρας, εἰς τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπιμονὴν
 τοῦ ὁποῦο ὁφείλεται ἡ ἀπόφασις τῆς
 Κυβερνήσεως ν' ἀνοικοδομήσῃ τὸ Διοι-
 κητήριον εἰς τὴν θῆσ ν τοῦ Ναμαζ γιάχ.
 —Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀλευροβιο-
 μηχανὸς κ. Δημ. Παπανικολάου, ἔκ Τσερ-
 κοβίτης καὶν Κουρηνίων καὶ ἀναχωρεῖ
 διὰ τὸ χωρίον του.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ.
 Φλ. Βεῖ, ὁποῦλος, ἰδρυτῆς τοῦ σχολικοῦ
 μεγάρου τοῦ χωρίου τοῦ Βίσεως τοῦ Ζα-
 γυρίου καὶ ἐκχώρησε δι' ἐκεί.

Ἀφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ κ. Γεώργιος
 Τσαβίδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον
 τοῦ Καστανίτην τοῦ Παγωνίου.

Βαπτίσεις
 (Καθυστερημένον)
 Ἐτελέσθη ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγί-
 ου Γεωργίου τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν στε-
 νῷ κύκλῳ, ἡ βάπτισις τοῦ ἀγοριοῦ τοῦ
 αὐτοῦ ἐκ Μόσεως καὶ καλῆς φήμης Ἡ-
 περῶνον κ. Κωνσταντίνου Μπλίτα, ἀρ-
 τοκροῦ κ' ἰωνομάσθη, ὑπὸ τὸ ἀναδεχθέν-
 τος αὐτοῦ ἐκ τῆς ἱερέας κλημνήθρας κ.
 Εὐσταθίου Δήμου, Γεώργιος.

Εἰς τὸν ἀνάδοχον κ. Εὐστ. Δήμον
 καὶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς τοῦ νεοφωτιστοῦ,
 εὐχόμεθα νὰ τῆς ζήσῃ ὁ μικρὸς Αἰγύ-
 πτιος Μωσικῆς.

Ἀρραβῶνες
 —Μ τὰ χαρτὰ; ἀγγέλλομεν τοὺς εὐ-
 τυχεῖς ἀρραβῶνας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν
 ταῦθα Ἡετικῶ τοῦ Σπυθιού κ. Λεωνίδα
 Ἠλιοπούλου, μετὰ τῆς ἀβ. ἀς καὶ καλλιμάρ-
 φου Δίδος Μαρίας Ἄν Ἀλλεῶς, τῆς καὶ
 συγγένησιν ἑκαστῶς, εὐχόμενοι αὐ-
 τῆς ταχέως τὴν στίψιν καὶ τὸν βον ἀνθῶ
 σπαρῆν.

Θάνατοι
 Ἀπέθανε εἰς τὰ Δολιανά, μετὰ μακρὰν
 νόσον ὁ Σταῖρος Πολυζῶς, ἀδελφὸς
 τῶν εὐφύμων γνωστῶν κ. κ. Γρηγορίου,
 Χρήστου καὶ Ἀριστ. Πολυζῶ, οὗ; καὶ
 οὐλλυοῦμεθα ἔγκρα, δίως.

—Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἡ γη-
 ραία δεσποῖνα Αἰκατερίνη Πευτέση,
 μήτηρ τοῦ φίλου Νομιάτρου κ. Π. Πευ-
 τέση, ἀπουσιάζοντος εἰς Ἀθήνας.
 Εἰς τὴν πενθούσαν οἰκογένειαν τῆς
 μεταστάσης, ὁ «Κήρυξ» διαβιβάζει τὰ
 συλλυπητήρια του, εὐχόμενος τὴν ἐξ
 ὕψους κερνηρίαν.

Κ. Κ. Κουνηγῆ
 Θέλετε νὰ ἀγοράσετε ὄπλο; ἢ
 περισσοτέρους ἐπισκεφθῆτε οἰαδῆ
 ποιεῖτε καταστήματα. Θέλετε ἀλλὰ
 προνοῦ ἀποφασίσετε ἐπισκεφθῆ-

τε τὸ ὄπλοπωλεῖον ΒΕΛΓΙΚΗ
 ΓΟΡΑ Βύσεως 25 Ἀθηνῶν
 Μὲ 1600 δραχμῆς ἑτοιμα-
 νὰ ἀγοράσετε ὄπλο ἀπάντων
 ῥιτίδος Βελγικῶν καὶ θὰ ὑμῶ
 σθε 20 χρόνια τὴν ΒΕΛΓΙΚΗ
 ΑΓΟΡΑΝ.

«Ὅλα τὰ ὄπλα μᾶς εἶδον
 μετ' ἐγγύθησιν καὶ κατόπιν ἔ-
 μῆς.
 Ἡ Βελγικὴ Ἀγορὰ ἀνεπι-
 σωπεύει τὰ μεγαλύτερα ὄπλα
 γοστάσια τοῦ Βελγίου.
 Ζητεῖτε ὄπλα Πιτσιλὲν Βελγίου
 ΑΕΤΟΣ Νο 6

Κ. Κ. ΟΠΛΟΠΩΛΗ
 Θέλετε νὰ ἀγορ σπε πελατεῖαν;
 Ἀγοράσετε τὰ εἶδη σὰς ὀπ' τῆ
 ΒΕΛΓΙΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ, Βύσεως 25
 Ἀθηνῶν, διὰ νὰ ἔχετε περιδῶρον
 νὰ συναγωνισθῆτε
 Ἀφθονία κληρικῶν εἰδῶν.
 Παράδοσις παραγγελιῶν ἀμεσῶς.
 Προτιμῆτε τὰ φυσόγνια Μπῆκων.
 Ἄετος Νο 3

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἑλληνικὴ Δημοκρατία Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ Δωδώνης
 Ἀριθ. 5559.
 Κατὰ τὸν 4155 Νόμον περὶ κώδι-
 κος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτο-
 σήμου ὀδύνας ἡ ἱσθὴ ἀρτῆται ἀπὸ
 1ης Αὐγούστου 1930 ἡ πώλησις τῶ
 χαρτοσήμου ἀναίθετα κατόπιν ἡ
 μετέρας ἀδείας καὶ εἰς Δημοσίους
 ὑπαλλήλους ἐπὶ τῆ αἰτήσεως τῶν.
 Οὗτοι θὰ προμηθεύονται, ἀγορῶ
 ζοντες ἐξ ἰδίου, χαρτοσημον ἀπὸ τῶ
 Δημοσίου Ταμείου μέχρι καὶ τῆς κλά-
 σως τῶν δρχ. 50 ἐπὶ ἐκπτώσει 2 εἰς
 τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας διὰ πρῶτῆ
 θειαν αὐτῶν καὶ θὰ πωλῶσι λιαν
 κῶς εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν σὺν
 τῆ προσηθῆκη 30 ο/ο ὑπὲρ ἀναγκα-
 στικῶν δανείων ἀπαγορευμένης πᾶ-
 σης ἑτέρας προμηθείας καὶ πώλησε
 ως εἰς ἀνωτέρας τιμᾶς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ κοινοῦ
 διαίτατα οἱ εἰς τὰ χωρία ὑπάλλη-
 λοι, δημοδιδάσκαλοι κ. λ. π. καλὸν νὰ
 αἰτήσωνται τοιαύτας ἀδείας ἵνα μὴ
 τὸ κοινὸν καταφεύγει εἰς τὴν διάθε-
 σιν μικροπύθων μεταπωλητῶν χαρ-
 τοσήμου πωλοῦντων ταῦτο εἰς ἀνω-
 τέρας τιμᾶς κατὰ παράβασιν τοῦ
 Νόμου.

Ἀπαγορεύεται ἀπλῶς ἡ πώλη-
 σις χαρτοσήμου παρ' ἰδιωτῶν μὴ ἔ-
 χόντων ἀδείαν πώλησεως.
 Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Δωδώνης
 Γ. ΚΑΤΣΩΤΑΣ
 Ὁ Ὀδοντίατρος κ. Μιχαὴλ Π. Κα-
 πῶς δεχεται ὄδους Κοραῖ, ἔναντι Ἐθνικῆς
 Τραπεζῆς, Θεραπευτῆς ἀς καὶ ὀδοντιοτε-
 κῶς μεθόδους.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ—ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 224.200.000

105 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
 ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
 (ΕΝ ΑΓΓΑΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΚΥΠΡΩ)

Ὁργανισμοὶ ἰδρυθέντες ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33 rd Street—NEW YORK
 THE ATHENS BANKERS' CORPORATION 19, Kneeland Street—BOSTON, Mass.
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ: 33 SOUTH CLARK STREET, CHICAGO ILL

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
 ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ